

IZVOD IZ ZAPISNIKA

sa 14. sjednice Zajedničke Komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Pitanje uz članak 18.

„Zbog potrebe učenja za pravosudni ispit odobreno mi je korištenje neplaćenog dopusta u trajanju od 2 mjeseca, u razdoblju od 7.7.2014. godine do 7.9. 2014. godine. Zanima me dali imam pravo nakon iskorištenog neplaćenog dopusta pravo koristiti godišnji odmor stečen u ovoj godini (stari sam iskoristio), odnosno da li se korištenje neplaćenog dopusta smatra prekid radnog odnosa, pa bi eventualno zbog te činjenice izgubio pravo na korištenje godišnjeg odmora?“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeći odgovor:

S obzirom da za vrijeme neplaćenog dopusta prava i obveze iz službe odnosno radnog odnosa miruju (članak 37. Kolektivnog ugovora), Komisija upućuje na tumačenje br. 3/18 od 16. prosinca 2013. godine.

Pitanje uz članak 26.

„Traži se tumačenje odredbe članka 26. Kolektivnog ugovora, a u svezi zahtjeva službenice suda za korištenje godišnjeg odmora za 2013. godinu koji bi ista koristila do 30. lipnja 2014. Službenica je na bolovanju neprekidno od 2. siječnja 2013. do danas (14. svibanj 2014. godine, datum sa upita)?“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 1/26

Godišnji odmor, koji je prekinut ili nije korišten u kalendarskoj godini u kojoj je stečen zbog bolesti ili drugog opravdanog razloga, prema izričitoj odredbi članka 26. Kolektivnog ugovora, službenik i namještenik ima pravo iskoristiti do 30. lipnja iduće godine.

Pitanje uz članak 18.

„Molimo tumačenje članka 17. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, tj. da li službenik i namještenik koji se prvi put zaposlio ili ima prekid službe odnosno rada između dva radna odnosa duži od 8 dana, stječe pravo na srazmjerni godišnji odmor iz članka 18. stavka 1. alineje 1. KU, nakon što navrši 6 mjeseci neprekidnog rada ili nakon odrađenog svakog mjeseca rada.

Naime, službenik se prvi puta zaposlio 8. 9. 2014. godine, neosporno je da će za 2014. godinu imati pravo na korištenje srazmjernog godišnjeg odmora od tri dvanaestine, koje treba iskoristiti do 30. 6. 2015. godine.

Da li službenik stječe pravo na korištenje tri dvanaestine godišnjeg odmora 8.3.2015. ili nakon svakog mjeseca, tj. 8. 10. 2014., 8. 11. 2014. i 8. 12. 2014. godine ima pravo koristiti srazmjernan broj dana koje je ostvario protekom tog mjeseca?“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 5/18

Razmjerni dio godišnjeg odmora iz članka 18. Kolektivnog ugovora, može se koristiti tijekom kalendarske godine u kojoj je stečen, temeljem pisanog zahtjeva i odluke poslodavca. O korištenju godišnjeg odmora odlučuje poslodavac, vodeći računa o potrebama službenika odnosno namještenika i potrebama službe.

Pitanje uz članak 46.

„Četiri službenika sa VSS raspoređena su na radna mjesta na radno mjesto samostalnog nadzornika pravosudne policije, no u ljetnim mjesecima zbog korištenja godišnjih odmora pojavljuje se problem pa poslove navedenog radnog mjesta obavljaju službenici više i srednje stručne spreme.

Stoga molimo za odgovor da li se zamjena za godišnji odmor smatra hitnim i iznimnim slučajem, odnosno što bi se prema tumačenju Zajedničke komisije smatralo iznimnim i hitnim slučajem?“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeći odgovor:

Kolektivnim ugovorom nisu propisani uvjeti pod kojima se može dati nalog za obavljanje poslova više složenosti.

Članak 46. Kolektivnog ugovora propisuje pravo na plaću službenika i namještenika koji po nalogu obavlja poslove više složenosti.

Pitanje uz članak 44. stavak 5. Kolektivnog ugovora

„Ima li pravo na uvećanje osnovne plaće za 8% službenica koja radi na radnom mjestu I. vrste, stručni suradnik u računovodstvu nakon što je na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu na poslijediplomskom specijalističkom studiju između ostalog izradila i obranila poslijediplomski specijalistički rad, te stekla 60 ECTS bodova?“

Službenica je zatražila priznavanje prava sukladno članku 44. stavka 5. Kolektivnog ugovora kojim je propisano da će se osnovna plaća službenika uvećati ako službenik ima znanstveni stupanj magistra znanosti 8%, ako službenik ima znanstveni stupanj doktora znanosti za 15%, ako znanstveni stupanj nije uvjet za radno mjesto na kojem službenik radi i ako je znanstveni stupanj u funkciji poslova radnog mjesta na kojem službenik radi.“

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje broj 1/44 od 30. studenoga 2012. godine.

Pitanje uz članak 44.

„Ako djelatnik kod rada u turnusu uzima slobodan dan koristeći sate prekovremenog rada, da li mu se taj dan evidentira kao da je radio i ima pravo na dodatke (noćni rad, nedjelja) ako je prema rasporedu taj dan trebao raditi ili mu se taj dan tj. sati evidentiraju na drugi način i nema pravo na dodatke?“

Vežano uz navedeno pitanje, Komisija upućuje na tumačenje broj 16/44 od 16. prosinca 2013. godine (po isteku mjeseca u kojem su prekovremeni sati ostvareni, rješenjem treba utvrditi kada će službenik/namještenik koristiti slobodne dane).

Pored toga, daje se sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 36/44

Državnom službeniku i namješteniku kod korištenja slobodnih dana umjesto uvećanja osnovne plaće po osnovi prekovremenog rada iz članka 44. stavka 14. Kolektivnog ugovora, u evidenciji radnog vremena navode se podaci o korištenju slobodnih dana, a ne evidentira se da je državni službenik i namještenik tada radio, jer to ne odgovara stvarnom stanju.

Za vrijeme korištenja slobodnih dana državni službenik i namještenik nema pravo na uvećanja osnovne plaće za rad noću, subotom, nedjeljom, blagdanom i sl., jer u to vrijeme nije radio.

Pitanje uz članak 59.

„Od 1. rujna 2012. god. ukinuta mi je naknada troškova prijevoza za dolazak na posao i povratak s posla, budući su mi, po izračunu najkraće rute prema planeru putovanja Hrvatskog autokluba, u jednom smjeru nedostajala 2 m da bi udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada prešla 2 km.

Uvidom u planer putovanja HAK-a 22. siječnja 2014. god., utvrdila sam da mi udaljenost između adrese stanovanja i mjesta rada u oba smjera prelazi 2 km. Uz napomenu da najkraćim putem pješke stignem od adrese stanovanja do adrese rada za 25 minuta. Ako je prosječna brzina hoda 5 km/h, i iz toga je lako utvrditi da mi udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada prelazi 2 km.

S obzirom na navedeno, imam sljedeća pitanja:

Imam li pravo na naknadu troškova prijevoza za dolazak na posao i povratak s posla, sukladno članku 59. stavak 2. i stavak 4. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike?

Imam li pravo na isplatu zaostataka od 1. rujna 2012. godine?“

Napomena – zahtjev primljen 5.5.2014.

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenja br 53/59 od 18. prosinca 2012 i br. 21/59 od 31. listopada 2012. godine i daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 95/59

U slučaju promjene okolnosti koje su od utjecaja na ostvarivanje prava na naknadu troškova prijevoza službenik odnosno namještenik ima pravo na naknadu troškova od dana podnošenja novog zahtjeva za ostvarivanje prava.

Pitanje uz članak 59.

„Službenica u tjednu kad radi do 16,00 sati zbog gužve u prometu ne stigne tramvajem do Savskog mosta do 16.40 sati kad joj kreće autobus prema Hrvatskom Leskovcu, slijedeći autobus kreće za 50 minuta (u 17.30). Obzirom na to, službenica je uz godišnju kartu za prvu zonu ZET-ovog tramvajskog prijevoza u Zagrebu zatražila i priznavanje troškova prijevoza vlakom na relaciji Zagreb-Glavni Kolodvor-Hrvatski Leskovac u skladu sa člankom 59. stavak 18. Kolektivnog ugovora.

U odgovoru Glavnog tajništva kojim se odbija njen zahtjev navodi se prema službenici netočni navod „da vrijeme čekanja između dolaska tramvajskom linijom do polaska autobusne linije nije duže od 30 minuta“ i u odgovoru navode tumačenja Komisije 12/59 i 89/59.

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeći odgovor:

U konkretnom slučaju nisu sporne odredbe Kolektivnog ugovora nego utvrđeno činjenično stanje na kojem se temelji pravo na naknadu troškova prijevoza. Činjenično stanje utvrđuje se u upravnom postupku.

Pitanje uz članak 44.

„Rad je u JVP organiziran u turnusima 12-24-12-48. Kad je rad službenika i namještenika organiziran u turnusima prekovremenim radom se smatra svaki sat rada duži od redovnog turnusa, te svaki sat rada duži od mjesečnog fonda sati, odnosno ako se radom u turnusu ostvari višak sati u odnosu na redovni mjesečni fond radnih sati, ti sati su redovni prekovremeni sati. Prekovremeni sati se moraju platiti ili se moraju koristiti slobodni dani prema ostvarenim satima prekovremenog rada.

Mole za pojašnjenje tko je taj tko odlučuje o pravu radnika, da li poslodavac može sam donijeti odluku o neisplati plaće svojim radnicima za prekovremeni rad (a temeljem usmenog naputka svog lokalnog proračuna), te da se umjesto uvećanja osnovne plaće po osnovi redovnog prekovremenog rada koriste slobodni dani ili se mora poštivati odluke radnika?“

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 3/44 od 18. prosinca 2012. godine.

Pitanje uz članak 44.

„Državna službenica upućena je na službeni put koji je trajao tri dana 18., 19. i 20. lipnja 2014. (srijeda, četvrtak i petak). Jedan dan službenog puta pao je na blagdan (Tijelovo), te ga je službenica provela radno o čemu je dostavila program sastanka iz kojeg je vidljivo da je održan sastanak za što je službenici uredno isplaćena dnevnicica. Iz razloga što je radila za vrijeme praznika službenica traži i slobodan dan odmora pozivajući se na odgovarajuću primjenu tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora na rad nedjeljom.

Molimo za tumačenje primjene Kolektivnog ugovora u odnosu na novčana i druga prava službenice osim isplate dnevnice?“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 37/44

Službenik koji je za vrijeme službenog putovanja stvarno radio na blagdan ima pravo na uvećanje plaće iz članka 44. Kolektivnog ugovora (dodatak za rad blagdanom te prekovremeni rad ako su ostvareni uvjeti za prekovremeni rad). Službenik nema pravo na slobodan dan zbog rada blagdanom ako isti nije padao u dane tjednog odmora.

Pitanje uz članak 59.

„Službeniku je rješenjem utvrđeno pravo na naknadu troškova međumjesnog i mjesnog prijevoza automobilom radi dolaska na rad i povratka s rada u mjesto stanovanja, koja je naknada obračunata u visini 0,75 kn/km sukladno planeru HAK-a. Predmetno rješenje službenik osporava u dijelu udaljenosti između adrese stanovanja i adrese rada utvrđene prema planeru HAK-a navodeći nemogućnost prometovanja određenim dijelom prometnice zbog radova na cesti u diljem trajanju na kojima dijelovima ujedno i nedostaje suvremeni kolnički zastor (asfalt), dok u ostalom dijelu utvrđene prometnice nemogućnost prometovanja ogleđa u činjenici neprohodnosti iste tijekom zimskih uvjeta.

Isti predlaže sklapanje sporazuma za dulju, najbržu i skuplju rutu koja obuhvaća sve asfaltirane i prohodne ceste.

Iz očitovanja Hrvatskih cesta proizlazi da se na dijelu utvrđene prometnice izvode radovi na obnovu kolnika te se promet odvija suženim dijelom kolnika mjestimično jednim prometnim trakom uz regulaciju prometnih semafora, a mjestimično se vozila moraju kretati i po neasfaltiranim proširenjima.

Uzimajući u obzir tumačenje broj 62/59 od 18. prosinca 2012. godine te odredbu članka 59. stavka 13. Kolektivnog ugovora postavlja se sljedeće pitanje:

Da li se promet suženim dijelom kolnika mjestimično jednim prometnim trakom uz regulaciju pokretnih semafora, a mjestimično i po neasfaltiranim proširenjima, smatra nemogućnošću prometovanja prometnicom, kao i da li nemogućnost prometovanja cestom u zimskim uvjetima čine osnovu u smislu navedenih zakonskih odredbi i gore navedenog tumačenja za sklapanje sporazuma sa službenikom u pogledu korekcije utvrđene udaljenosti prema prijedlogu službenika uzimajući u obzir činjenicu a utvrđena prometnica nije zbog navedenog neprometna već je promet otežan?“

U vezi navedenih pitanja Komisija upućuje na tumačenja 62/59 od 18. prosinca 2012. godine te daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 96/59

Promet suženim dijelom kolnika mjestimično jednim prometnim trakom uz regulaciju pokretnih semafora, a mjestimično i po neasfaltiranim proširenjima zbog radova na cesti odnosno promet otežan zbog zimskih uvjeta na cesti (cesta nije zatvorena za promet) ne smatra se nemogućnošću prometovanja prometnicom.

Pitanje uz članak 63.

„Molim pojašnjenje vezano za članak 63. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Da li kao očuh malodobne djece imam pravo na isplatu dara za djecu? Otac djece je poginuo 2007 godine. Djeca ostvaruju pravo na obiteljsku mirovinu po pokojnom ocu. Supruga je nezaposlena. Brak sam sklopio u listopadu ove godine. Djeca su sa 29.10.2014 g. uvedena na moju poreznu karticu. Djeca su rođena 19.05.2005 i 04.09.1999. godine.“

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 1/63 od 19. ožujka 2013. godine.

U konkretnom slučaju podnositelj upita ne ostvaruje pravo na dar za djecu.

Pitanje uz članak 56.

„Radno vrijeme službenika je 08.00-16.00 sati (ponedjeljak-petak). Zaprimljen je nalog Županijskog državnog odvjetništva u Zagrebu za žurno provođenje dokazne radnje ispitivanja svjedoka za osobe koje žive na području cijele Republike Hrvatske, (nalozi odvjetništva glase na konkretne policijske službenike, te ne postoji zakonska mogućnost da istu radnju provede osoba koja nije u nalogu). Organizirano je ispitivanje osoba u prostorijama PU u Zadru i Splitu. Polazak za Zadar bio je u 05.00. u Zadru su bili oko 08.00 nakon čega su se uputili u Split na drugi dio ispitivanja. Iz Splita se krenulo u 20.00 sati te su se u prostorije PUZ-a vratili u 23.00 sata.

Osporava se vrijeme koje su proveli na putu od Zagreba do Zadra i Splita do Zagreba u smislu da to nisu prekovremeni sati. Moli se za pojašnjenje vezano za sve navedeno.“

U vezi navedenih pitanja Komisija upućuje na tumačenja br. 7/56 od 4. srpnja 2014., br. 9/56 od 31.10.2014. i br. 2/44 od 18. prosinca 2012. godine.

Komisija nije ovlaštena za rješavanje konkretnih slučajeva i izračun prekovremenih sati pojedinog službenika ili namještenika.

Pitanje uz članak 54.

„Državnom službeniku prema nalazu i mišljenju Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje utvrđeno je da postoji tjelesno oštećenje donjih ekstremiteta, tjelesno oštećenje središnjeg živčanog sustava i tjelesno oštećenje spinalnih živaca koji imaju za posljedicu nesposobnost donjih ekstremiteta 100 %. Temeljem pravomoćnog rješenja mu je prestala državna služba po sili zakona radi priznavanja prava na invalidsku mirovnu zbog opće nesposobnosti za rad.

Sukladno članku 54. stavka 1. alineje 2. Kolektivnog ugovora službenik ima pravo na pomoć u slučaju nastanka teške invalidnosti u visini jedne proračunske osnovice, te je imenovani podnio zahtjev za ostvarivanje navedenog prava.

Prema Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje upućena je zamolba za tumačenje da li je tjelesno oštećenje spinalnih živaca koji imaju za posljedicu nesposobnost donjih ekstremiteta isto što i nastanak teške invalidnosti kako bi službenik mogao ostvariti gore navedeno pravo.

Od HZMO-a dobiveno je tumačenje da tjelesno oštećenje ne znači da je kod osiguranika istovremeno nastala invalidnost i opća nesposobnost za rad jer se invalidnost utvrđuje u posebnom postupku u odnosu za nastale promjene u cjelokupnom zdravstvenom stanju osiguranika.

Slijedom navedenog, molimo za odgovor može li državni službenik ostvariti pravo prema članku 54. stavak 1. alineja 2. Kolektivnog ugovora?“

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 10/54 od 3. lipnja 2014. i br. 11/54 od 3. lipnja 2014 i br. 15/54 od 26. rujna 2014. godine.

U konkretnom slučaju službenik ostvaruje pravo na pomoć zbog nastanka teške invalidnosti s obzirom da mu je državna služba prestala zbog opće nesposobnosti za rad.

PREDSJEDNIK KOMISIJE

Edin Sarajlić v.r.